

Szeretet

2025

JANUÁR

1. szám

ÚJ ÉV

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXVI. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Jelen számunkban...

- Bemerítések
- Missziós konferencia a Hargitán
- 30 éves a Teológia
- Tinikonferencia
- Kerületi női csendesnap
- Konferencia szolgálattevőknek

A függőség ellenszere az elköteleződés. Itt nagyon fontos tudni, hogy döntés az alapja: az, amikor eldöntöm, hogy kitartok egy kapcsolatban, s megkeresem a fenntartható együttélés lehetőségeit. Ugyanakkor ez áldozat árán valósítható meg: áldozatot kell hozni azért az elköteleződésért. Nőként ez azt jelenti, hogy megélem a nemiségemhez tartozó alapszerepeket.

Határtalanul és határokon belül

A 2024-es év végének vezető híre volt Romániában, hogy 2025-től határtalanul közlekedhetünk nyugat irányába a schengeni övezet térségében. Bár nehéz ezt elhinni, mégis valóság lett az, amiről korábban csak álmodoztunk. Az 1989-es forradalom is lavinaszerű társadalmi, politikai és gazdasági változásokat idézett elő, amikor a kommunizmus nyomasztó korszakát hirtelen egy új és ismeretlen világ váltotta fel. Egyesek számára eljött a várva-várt szabadság korszaka, míg mások mindebben negatív jövőképet véltek felismerni, ahogy ezt Aldous Huxley *Szép új világ* című disztópikus művében is lefestette.

Nem nehéz felidézni, hogy a változás után kérvényezett útlevél birtoklása micsoda eksztatikus élményt jelentett számunkra, és milyen sokan újságolták boldogan, hogy a sikeres vízumszerezés következtében elindulhatnak a nagyvilágba szerencsét próbálni. Aztán eljött a 2007-es esztendő, amikor az Európai Unióhoz való csatlakozásunk szabad utazásra jogosított fel a térségen belül, immár útlevél nélkül. A lehetőségek sora azonban az idő múlásával nem ért véget: a magyar állampolgárságnak és útlevélnek köszönhetően ma már a világ számos országába szabadon utazhatunk. A mostani schengeni csatlakozással végre azt is megértük, hogy az országhatárt úgy hagyhatjuk magunk mögött, hogy megállás nélkül vezetünk ott, ahol korábban gyomoridegünk volt a vám miatt. Európában tehát határtalanul utazhatunk, ami élvezhető előnye mellett számos veszélyforrást is rejteget magában. Bárcsak felismernénk ezeket >>>

>>> és úgy élnénk életünket, hogy a határtalan Európában is Isten országának határain belül maradjunk! **De mit is jelent határokon belül élni az életünket?**

A határokon belüli élet a megelégedést mutatja. A határokat többnyire azok feszegetik, és azok lépik át, akik többre vágnak. Pál apostol az 1Tim 6:8-ban a következőt mondja: „ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele”. A megelégedett élet nem a határtalan lehetőségekben és a meggazdagodás utáni hajszában teljesedik ki, hanem abban, amit Isten kínál fel azoknak, akik az Ő gondviselésére bízák magukat. Jákób fogadalmá is az isteni gondviselésre támaszkodik: „ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát, ha épségben visszatérek apám házába, akkor az Úr lesz az én Istenem” (1Móz 28:20-21). Isten segítsen, hogy ebben az évben is megelégedett életünk legyen!

A határokon belüli élet az igazi értékekre helyezi a hangsúlyt. Pál apostol bátorítja Timóteust, hogy törekedjen az igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra és szelídlelkűségre (1Tim 6:11). Sokan úgy gondolják, hogy az a valódi szabadság, amelyben az ember bármit megtehet. Talán éppen ezért lehet a határtalan élet annyira csábító, mivel megragadó a hirdetése és színes a csomagolása. Lényegében ez nem más, mint a vissza-visszatérő édenkerti kísértés csábítása! Ő, mennyi ember felcserélte már az igazi értékeket a Sátán által kínált hazugságokra! A határtalan, korlátok nélküli életvitel sok kísértésnek és bűnnek készítette elő a melegágyát, viszont azok az értékek, melyek megmaradnak és tartósak, csak a határokon belül találhatók. Isten ígéjében kell ezeket keresni. Isten parancsolatai mutatják meg ezeket az igazi értékeket. A 119. zsoltár 11. verse ezt mondja: „Szívembe zártam beszédet, hogy ne vétkezzem ellened.” Segítsen minket az Úr, testvéreim, hogy ebben az évben is különbséget tudjunk tenni a hitvány és az értékes között!

A határokon belüli élet tele van harccal és küzdelemmel. Ez a harc azonban nemes harc, a hit harca, amely az örök élet megragadását jelenti (1Tim 6:12). Ez még akkor is meghatározza az életvitelünket, ha közben az is érvényes ránk, hogy Krisztus békessége uralkodik a szívünkben, mivel ez a harc éppen ennek a békességnek a megőrzését és önmagunk legyőzését szolgálja. Az Úr őrizzen attól, hogy egymás ellen harcoljunk és egymás legyőzését tűzzük ki célul ebben az évben! Bárcsak mindig felismernénk magunkban azt, hogy bűnre való hajlamunk miatt nem mások a hibásak, hanem mi magunk! Az Úr segítsen, hogy lelki életünkben a hit nemes harca naponként megnyilvánuljon! Jussanak eszünkbe Péter apostol szavai is, aki arra buzdít bennünket, hogy igyekezzünk a tisztaságra és a feddhetetlen életre, hogy az Ő eljövetele békességben találjon minket (2Pt 3:14). Ugye érdekes!? Igyekszünk, harcolunk, de közben békességben vagyunk.

A határokon belüli élet Krisztus megjelenéséig tart.

Addig kell kitartani a hitben, megtartani a parancsolatokat, ameddig visszajön (epifánia = megjelenés) a mi Urunk Jézus Krisztus (1Tim 6:14). Azután minden más lesz. Krisztus megígérte, hogy új eget és új földet teremtsz számunkra, melyben igazság lakik (2Pt 3:13). Isten országának határain belül megmaradni mindennél fontosabb. Ha ebben megmaradunk, akkor majd a mennyi ország is a miénk lesz, ami az örök életet határtalan kiteljesedését jelenti. János apostol is ebbe az országba kíváncsított: „és láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé” (Jel 21:1). Bárcsak ezt látnánk mi is a szemünk előtt! Ez nem utópia, ez már valóban az az új világ, amit Krisztus eljövetele hoz el számunkra. Megvan bennünk ez a reménység?

Kedves testvéreim! Ezen a földön nem élhetünk határtalanul, mert számunkra Isten országának jól meghatározott Igéje kell meghúzza a határvonalakat. Ha fizikailag ez másként mutatkozik is meg, és olykor határtalanul utazunk földi világunkban, adja meg nekünk az Úr, hogy legyünk megelégedettek és boldogok az Ő országának határain belül!

Veress Ernő lp., oktatásért felelős alelnök

Kettős ünnep Kémeren. Újszövetségi bemerítés és hálaadó-ünnepély keretében kapott újabb mennyei örömet a Kémeri Baptista Gyülekezet, amikor 2024. október 20-án vasárnap reggel megmozdult a víz imaházunkban. Hálaunkat fejeztük ki azért az öt fiatalért, akik Isten és a gyülekezet előtt felvállalták, hogy meghaltak a régi életüknek és feltámadtak Krisztussal egy új életre. Örömmel vallották meg, hogy személyes találkozással és döntésre volt szükségük. Az ünnepi istentiszteleten Isten ígéjét Simon József lelkipásztor hirdette az 51. zsoltár alapján. A bemerítést Pardi Félix, helyi lelkipásztor végezte. Isten áldja és tartsa meg a frissen bemerítetteket! *A képen balról jobbra: Szabó László lp., Simon József lp., Szabó Arnold, Lőrincz Szabina, Pardi Abigail, Bereczki Melisza, ifj. Dobozi Barna és Pardi Félix lp. (Pardi Félix lp.)*

Felszín és a mély – januári történetek

„Nagyon messze van, ami van, és igen mélyen.
Ki tudja megtalálni?” (Péld 7:24)

Háromszor hét évvel ezelőtt járt itt az orvos, és azt mondta, hogy apukának már nincs sok hátra... A család kisebbik lánya nyitott ajtót, és tájékoztatott sietősen erről. Összeszorult a torkom. Talán a féltétségem az oka, hogy nekem erőfeszítés a beteglátogatás. Viszont azon a szombat reggelen, 2004. január 3-án valami erős kényszer sürgetett: minden halasztható máskorra, de azt az utat meg kell tennem. Borika is jónak látta, és a szemerkélő esőben együtt indultunk a távoli városba.

Idős, beteg atyánkfia a nappali egy elválasztott részében feküdt. Felesége szólt hozzá: „Vendégek jöttek, megismered őket?” Szemhéjai lassan nyíltak, arca megélnékölt: „Laci...”, mondta halkán, kissé elmosolyodva. Úgy emlékszem, többnyire csak mi, a mellette állók beszélgettünk tovább. Az asszisztensnőt várták, és mivelhogy késett, Borika ajánlkozott, beadja ő a fájdalmak enyhítésére szolgáló injekciót. A szerző utóbbi könyvére terelődött a szó. „Miről írnál még?” – hajolt újból a férje fölé vendéglátónk, kedves nyomatékkal formálva a kérdést. A válasz most is suttogva jött: „Kalotaszeg...” És hamar álomba is simogatta a szülőföld drága emléke, de lehet, csupán a gyógyszeres kezelés hatott gyorsan.

A következő szombat délelőtt újból elindultunk Szatmár felé Bartha István nyugalmazott lelkipásztor temetésére. Az imaháznál találkoztunk a gyászoló családdal, majd az iránymutatásukkal hajtottunk ki a kápolnához. A gyászisztentiszteletet Bartha bácsi kedvenc énekével zártuk: „Mert a szeretet nem szűnik meg soha!”, s a végén még egyszer: „Mert a szeretet nem szűnik meg soha!” A sírnál távolabb álltunk meg. A szürke égbolt alatt már zordabb idő járt, mint egy héttel ezelőtt. A nekrológ visszhangzott bennem, meg valami döbbenetes felismerés: egy rendkívüli embertől búcsúzom, akit valójában alig ismertem.

Ötszáz évvel ezelőtt körülbelül egy tucatnyi férfi lépegett lassan a havon. Csöndesen, de eltökélten, egyenként vagy párokban érkeztek éjjel Felix Manz otthonába, a Grossmünster közelében. Svájc, Zürich városa, 1525. január 21-én: az összejövetel drámai eseményeit A *hutteri testvérek nagy krónikája* őrizte meg. „Úgy történt, hogy mindaddig együtt voltak, amíg szorongás szakadt rájuk, mert annyira megterhelődtek szívükben. Erre kezdtek térdet hajtani a magasságos mennyei Isten előtt, és segítségül hívták őt, mint a szívek oktatóját. És azért imádkoztak, hogy adja nekik isteni akaratát és mutassa meg irgalmát. Mert test, vér és emberi buzgóság nem hajtja őket, mivel jól tudják, mit kell szenvedniük emiatt.

Az imádság után a Jacob házából való George felállt, és kérte Conrad Grebelt Isten irgalmára, hogy keresztelje meg az igazi keresztyén keresztséggel, hite és ismerete alapján. Letérdelt, ... Conrad megkeresztelte, ...nem volt ott kirendelt lelkipásztor, hogy egy ilyen feladatot elvégezzék... George azzal folytatta, hogy megkeresztelt minden más jelenlevőt. Az újonnan megkeresztelték, mint Krisztus igazi tanítványai megfogadták, hogy a világtól elkülönült életet élnek, megtartják a hitet és tanítják az evangéliumot. Az anabaptizmus megszületett.”

Conrad Grebel és Felix Manz, a mozgalom kiváló személyiségei Ulrich Zwingli tanítványköréből nőtt ki. Néhány évvel korábban csatlakoztak a svájci reformátorhoz, más tehetséges, fiatal humanistákkal együtt. Tanulmányozták a görög Újszövetséget, lelkesedtek a reformokért. 1523 nyaratól, mesterüktől eltérően, már gyökeresebb változásokért küzdöttek, és rendszeresen találkoztak Felix Manz házában. Ilyentájt csatlakozott hozzájuk a Jacob házából való George nevű pap (később kiegészülve a Blaurock becézéssel), aki kérte és kapta a keresztséget Grebel keze által.

Felix Manz lett az első anabaptista mártír, „mert a keresztyén rendeléssel és szokással szemben részt vett az anabaptizmusban, ...mert vallomása szerint össze akarta gyűjteni azokat, akik elfogadják és követik Krisztust, és egyesülnek vele a keresztségben, ...mert elítélte a halálbüntetést”. Az ítéletet 1527. január 5-én, szombat délután három órakor hajtották végre. Megkötözve vitték ki a wellenbergi börtönből a Limmat folyóhoz – írja William R. Estep amerikai baptista történész. Az úton bizonyosságot tett a szomorú menet tagjainak és a bámészkodóknak, hogy a hitvalló keresztség az igazi. Édesanyja a tömegből bátorította, maradjon hű Krisztushoz. Kihirdették az ítéletet, csónakba tették, és haladtak lefelé egy halászkunyhóig, majd lehorgonyoztak a folyó közepén. Manz hangosan énekelt latinul: „Ó, Uram, kezeldbe ajánlom lelkemet!”, amikor a hideg víz összezárult a feje fölött.

Végül... Felix Manz ékesenszóló volt, de megmaradt tőle egy írásos bizonyágtétel is. Egy német nyelvű énekszöveget máig éneklük az amerikai ámis mennoniták és hutteriták. Bartha István a diktatúra végéig Stephanus Bartholomeo néven az alvinci anabaptistáknak egy elképzelt történetét írta meg. A *Testvérek* előszavában Dobner Béla, budapesti lelkipásztor (ő is álnéven) olyképpen méltatta a művet, mint amely a szerző saját küzdelmes életútját tükrözi, mert „ő a tiszta életű iskolamester, de ő a megrágalmazott, bemocskolt tanító is, akinek az igazságát az örökévaló Isten majd felhozza”. Tíz hónap múlva megismételtük januári útjainkat. Özvegy nőtestvérünkkel az interjú, döbbenetemre, „Rembod Bela” szavait csak megerősítette.

Szilágyi László, Cleveland

Bemerítés Hadadnásdon és Szerben. Nagy örömmel és hálás szívvel tekintünk vissza 2024 novemberére, amikor a hadadnásdi körzetben Isten kegyelmének kiadását és az evangélium győzelmét ünnepelhettük. Is-

ten megadta, hogy néhányan egészen fiatalon közel kerüljenek Istenhez evangélizáló estéken vagy táborozások alkalmával. Az életükben történt megtérést a hitvalló bemerítés is követte.

2024. november 3-án Hadadnásdon négy fiatal vallotta meg hitét fehér ruhában. Az ünnepi istentiszteleten Simon József lelkipásztor hirdette az ígét nagyszámú hallgatóság előtt. A Róm 6:23 alapján felvázolta az ember bűnös állapotát és a kegyelmi ajándékként kapott üdvösséget. A képen balról jobbra: Simon József lp., Kaszta Izráel, Lakatos Debóra, Kaszta Jázmin, Sipos Krisztián és Fazakas György lp. látható.

Egy héttel később, 2024. november 10-én Szerben folytattuk az ünnepi alkalmak sorát, amikor Szász Anna öltözött fehér ruhába. Ez alkalommal az igehirdető Moroz Tamás, bihari lelkipásztor volt, aki Isten kegyelmének átformáló erejéről beszélt (Ef 2:1-10). Éles határvonal van aközött, amik voltunk Isten nélkül és aközött, amivé lettünk Krisztusban. A bemerítést minkét alkalommal a helyi lelkipásztor végezte, és a hadadnásdi gyülekezet énekkara is örömmel vette ki részét a szolgálatból. Isten áldása és oltalma kísérelje az új tagokat, legyen növekvő lelki életük! (Fazakas György lp.)

Bemerítés és diakónusavatás Szamosújváron

„Lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok.” (Róm 12:11) Isten iránti hálával a szívében gyűlt össze a szamosújvári körzet 2024. november 24-én Isten házában. Három fehér ruhás tett bizonytságot Isten megmentő kegyelméről: Kocsis Dániel és Krisztina, fiatal há-

zaspár és Kocsis Árisz, fiatalember. Mind a három személy bizonytságot tett hitéről, hogy nekik a világ nem kell, és követik Krisztust. Örvendtünk az élő bizonytságtételeknek. A bemerítési ünnepélyen Kovács Barna testvér, gyülekezeti vén Szatmárnémetiből szölte Isten ígétét a Lk 7:17-23 alapján, míg a bemerítést Kis-Juhász Vilmos, helyi lelkipásztor végezte. Isten hatalma őrizze meg testvéreinket az üdvösségre! Ugyanacsak ez alkalommal hallgattuk meg Lőrinczi Ferenc testvérünk bizonytságtételét, akit a szamosújvári körzet jónak láttott beállítani a szolgálatba, és korábban megszavazta testvérünk diakónussá avatását. Mivel a KMK is jónak látta testvérünk felavatását, ez meg is történt kézrátétellel való imádság által. Áldott legyen az Úr testvérünk odaszánásáért, hisz megbánhatatlanok az Úr elhívásai. Adjon az Úr még sok újjászületett fiatait, középkorút és időst is, akik elpecsételik életüket Jézus Krisztus követésére, és akik a szolgálatban hűen végzik Uruk munkáját! „Légy hű mindhalálig, és néked adom az életnek koronáját” (Jel 2:10b). (Kis-Juhász Vilmos lp.)

Szolgálattevők konferenciája Nagyváradon

A Szilágysági és a Nagyvárad Missziókerület összefogott, – rendszerint október elején – szervez konferenciát a gyülekezetben szolgáló testvéreknek, testvérnőknek. Így történt ez idén október 5-én, szombaton is a perecseni, illetve a nagyvárad-rogeriuszi imaházban. Mindkét helyen az Észak-Amerikai Baptista Szövetség (North-American Baptist Convention, a továbbiakban NABC) vezetői, lelkipásztorai szolgáltak, két különböző csapattal.

A nagyvárad-i találkozón Szűcs Sándor, kerületi elnök köszöntötte röviddel tíz óra után a résztvevőket és a Kanadából érkezett előadókat, akiket Tanya Gericke mutatott be: Stu Streetert, Wayne Stapleton-t és Dana Goodnough-ot.

Az első előadásba Stu Streeter a gyülekezet megújulásáról beszélt. Beszélt azokról a nehézségekről, amelyekkel a gyülekezet és a szolgálattevők szembenéznek: váratlan elhalálozások, válságban levő házasságok, függőségek hatása. És ilyenkor arra gondolunk, hogy ha nagyon rövid időn belül nem történik változás a gyülekezetben, akkor nem sokáig fogunk fennmaradni. Beszélt arról, hogy ezen nehézségek ellenére nem vagyunk reménytelenek, mert az Isten országa győztes, ezért létezik stratégia is a válságból való kilábalásra. Két, a Bibliából vett, egy-egy étkezést ábrázoló képet hozott annak bemutatására, hogy hogyan tudunk életet, erőt lehelni haldokló gyülekezeti közösségünkbe. Egyik ilyen példa Illés csodálatos táplálása, amelyből tanulságként vonhatjuk le, hogy fontos rábízunk magunkat azokra az emberekre, akikhez Isten elküld minket. Ehhez alázat kell. Az alázat után a gyülekezet újraéledési folyamatának a következő lépése, hogy minden helyzetben felismerjük: az embereknek szükségük van az evangéliumra. Erre nézve elengedhetetlen, hogy az evangéliumot hirdessük az életünkkel, a szószékről, ugyanakkor a személyes környezetünkben is.

Wayne Stapleton az új, fejlődő vezetők támogatásáról beszélt. Meg kell találni a módját annak, hogy a megidősdött lelkészek, gyülekezeti vezetők időt találjanak arra,

hogy foglalkozzanak a felemelkedő, fiatal vezetőkkel. Szükséges foglalkozni a múlt bűneivel a jelenben, hogy felkészítsük a ma gyülekezetét a jövőre. Ha ma foglalkozunk a fiatal vezetőkkel, az a jövőben a gyülekezet áldását szolgálhatja. A felemelkedő vezetők támogatásának bibliai alátámasztására két példát hozott az előadó: Mózes és Józsué, illetve Pál és Timóteus példáját. „Légy erős és bátor”, mondja Isten Józsuénak, de mindez annak eredménye volt, hogy Józsuéval Mózes éveken keresztül foglalkozott. Ugyanúgy az Újszövetségben: Timóteus kapcsolata Pállal nagyon fontos volt a gyülekezet életének és következő szintre való előrelépésének szempontjából.

Dana Goodnough igei üzenete a szolgálattevők bátorítását tűzte ki célul. Idézte az ígét, hogy aki előljáró szeretne lenni a gyülekezetben, az nemes dolgot kíván. Ez egy magas szintű elhívás, és kiváltsággént kell értékelni. Ugyanakkor ez alázatra is készítet. A munka, amit egy szolgálattevő végez a gyülekezetben, kiemelkedő Isten szemében. A szolgálatra való elhívásnak szüksége van megerősítésre is, ezt támasztja alá az, amikor Pál azt mondja Titusznak: „azért hagytalak ott, hogy válassz embereket”. A szolgálattevők felavatása tehát az egész közösség feladata, munkája. Mert

bár érezhetjük azt, hogy Isten elhívott minket a szolgálatra, Krisztus testének meg kell erősítenie ezt az elhívást. A szolgálatra ugyanakkor nemcsak az elhívás kell motiváljon valakit, hanem a szolgálat öröme is, még ha olykor nehéz is a szívünk a szolgálat terhei miatt. Dana szerint több oka is lehet a szolgálat miatt érzett örömeinknek: az emberek, akik felé szolgálunk (Fil 1:3-4), az egység (Fil 2:2), vagy éppen a nehézségek (Fil 2:14).

Bár Gergely András, várad-i diakónus testvér temetése okán több lelkipásztornak, szolgálattevőnek is korábban kellett távoznia az eseményről, ebéd közben még válhatunk néhány közvetlen testvéri szót egymással. Isten segít-sen gyakorlatba ültetnünk a hallottakat! (Gönczi Géza)

A GooglePlay boltból le-tölthető az Áhítat-app-likáció új verziója, amely tartalmazza a 2021-2025-ös évek elmélkedéseit. Az alkalmazást a statisztika szerint már több mint 1500-an használják, és a „Napi áhítatok” kulcsszóval lehet rákeresni.

Kerületi női csendesnap Besztercén

2024. szeptember 28-án kerületi női csendesnapon voltunk Besztercén, ahol a Kolozsvári Missziókerülethez tartozó nők közül közel kilencvenen vettünk részt egy áldott alkalmon.

Id. Szabó Mihály, helyi lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket és bátorított az 1Pt 5:7 alapján arra, hogy gondjainkat vessük Istenre. Szilágyi Magda arról emlékezett meg, hogy pont 10 éve annak, hogy – éppen Besztercén – elindult a csendesnapok szervezése a Kolozsvári Missziókerületben, Kelemen Andrea kezdeményezésére. Imádkozásra Ferenczi Anna-Mária és Szabó Ilona buzdítottak a 100-ik illetve a 37-ik zsoltár alapján. Az előadást dr. Berszán Lília tartotta „Elköteleződés: függőség vagy megtartó hűség?” címmel.

Minden tekintetben nagy kihívás, hogy létezik egy úgynevezett függőségi paradoxon. A mai ember, főleg ha fiatal, fél a függőségtől. Fél attól, hogy ha házasságra lép, akkor függenie kell majd valakitől. Ha elkötelezi magát egy munkahelyre, függőségbe kerül, miközben vágyik a szabadságra és menekül a függőségtől. Már a kisgyermektől is azt halljuk, hogy önálló akar lenni, telefon kell neki, hogy egyedül tájékozódhasson. Ez a korszak a legnagyobb értékke emelte a függetlenséget, a szabadságot, mégsem volt soha annyi függőség, mint ma. Hozzáértők szerint vannak kemény és lágy függőségek.

A függőségnek van egy kialakulási időszaka, amely akár már gyermekkorban elkezdődhet, s aminek az alapja egy kötődési bizonytalanság. Mindenféle alapvető kapcsolatzavar kiindulópontja lehet egy függőségnek. Hogyan kapcsolódik az anyához, megtanul-e átkapcsolódni az apára is, megtanulja-e az átkapcsolásokat egy közösségre. A mi gyerekeink számára óriási esély az, hogy még óvoda előtt lehetőségük van átkapcsolódni egy gyülekezeti közösségre, ami egy egyszerű tanulási tér számukra. A kötődés időben is zajlik, akár tárgyak-

hoz is lehet kötődni, például egy szemüvegtokhoz vagy egy ruhához. Nagyon fontos a minőségi idő, de ha az csak 10 perc, nem elég a kötődés megvalósulásához.

A kötődésnek van egy szenzitív periódusa gyerekkorban, amikor úgy tanulom a kötődést és az eltávolodást, hogy akihez megyek, hozzá is kötődöm (pl. kapcsolat a szülővel). A függőség hátterében legtöbbször az rejlik, hogy a szóban forgó személynek valahonnan le kellett válnia, s közben nem maradt egy biztonságos pont, ahova átkötődjön, ezt próbálja pótolni a szer vagy az eszköz által.

Óriási a jelentősége annak, hogy a gyermeknek az első társa eszköz-e vagy valóban egy társ. Iszonyatosan veszélyes, amikor a gyerekeknek az első társa egy eszköz, amikor játszani először digitális eszközzel tanul, nem szülővel vagy másik gyermekkel. Mai jelenség a digitális autizmus, amikor a digitális eszközön keresztül bárkivel kapcsolatot tud építeni, viszont szemtől szembe autisztikusan viselkedik, nem tud kapcsolódni. Belenövünk a testünkkel, öltözködésünkkel, időnkkel kapcsolatos felelősségbe. Van szerektől való függőség, de viselkedési, vagy eszközökhöz kötődő függőségek is. Van munkafüggőség is, de általában függőségi láncolatok alakulnak ki, kapcsolódnak egymáshoz.

A függőség ellenszere az elköteleződés. Itt nagyon fontos tudni, hogy döntés az alapja, az, amikor eldöntöm, hogy kitartok egy kapcsolatban, s megkeresem a fenttartható együttélés lehetőségeit. Ugyanakkor ez áldozat árán valósítható meg: áldozatot kell hozni azért az

Dr. Berszán Lília, előadó

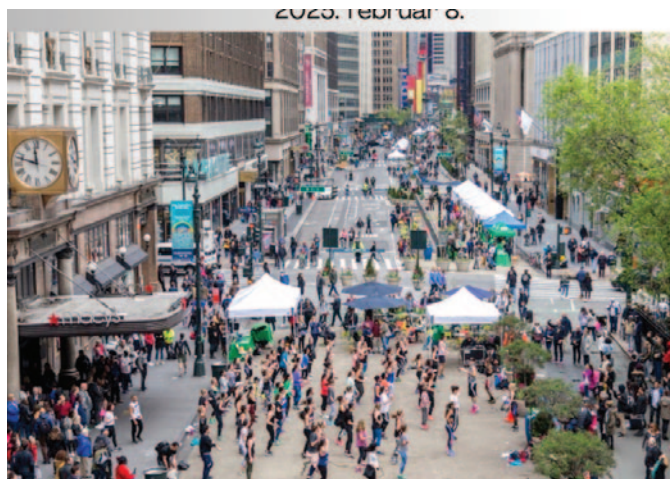
elköteleződésért. Nőként ez azt jelenti, hogy megélem a nemiségemhez tartozó alapszerepeket. Ennek megvan a maga nehézsége, ugyanis a családi, munkahelyi, hivatásbeli, társadalmi, közösségi szerepek megélése nem egyszerű. Egy nő ma már nem csak egyedülálló vagy házas, feleség és anya, hanem ehhez hozzáadódik a feminizmus által kiharcolt sok más karrierbeli és társadalmi szerep is. Emellett óriási a testkultusz és az ebben megnyilvánuló paradoxon: a nők soha nem költöttek annyit a testükre, mint manapság, ugyanakkor rengeteg a testkép-zavar. A nők folyamatosan keresik az egyensúlyt, a feminizmus hozott jogokat, de az alapfoglalkozás megmaradt. Ha komolyan veszem a munkámban azt, hogy Jézussal járok, akkor tőlem a hűség váratik el. A széles világ az, amit én bejárok a napi életemben, a lakterület, munkaterület, itt van tétje annak, ahogy élem a hívó életemet.

A világ ránk eső része a misszióterületünk. Kevés olyan nő van, akit messzebb küld Isten, de mindenkit elküld oda, ahol él. De miben fejeződik ki a gyülekezeti szerep, a közösségvállalás? Van időszak, amikor ki kell tartani és tusakodni kell a hitért.

Az igazi feladat elköteleződni abban, amit Isten adott, s azok között élni, abban tartani meg a hitünket, amit tőle kaptunk. A hármaskötél-modell másra is érvényes, mint amire hagyományosan értjük, abban az értelemben, hogy nem feltétlenül a másik felé köteleződöm el, hanem az Isten felé, akitől mindent (férjet, gyermekeket, gyülekezetet, hivatást) kaptam. „Semmi sem szakíthat el az Isten szeretetétől...” Az elköteleződés csak akkor működik, ha át tudom venni ezt a szeretetet, a megtartó hűséget.

A miértetek az Istenéi, a „hogyanok” a mi felelősségünk. Istenben hinni azt is jelenti, hogy tiszteletben tartom az Ő szuverenitását és a „hogyanok”-at keresem, nem a miérteket. A „hogyan” adatott nekünk, ahogy az megvalósul azokban a kapcsolatainkban, amelyekben helyettesíthetetlenek vagyunk, ahova Isten hívott, helyezett a világnak azon a ránk eső részén, ahol életünk zajlik.

Ferenczi Anna-Mária, Kalotaszentkirály

„A mezők már fehérek az aratásra” Meghívó missziós konferenciára

Ebben az időszakban a táj a hó miatt fehér. A lelki valóság azonban az, hogy a mezők fehérek az evangélium aratására. Ez mindannyiunkat a jó hír továbbadására, buzgó szolgálatra kell készítsen. Ezért örömmel értesítjük a testvériséget, hogy **2025. február 8-án, 10 órai** kezdettel Missziós Konferenciát tartunk a **Hargita Keresztyén Táborban**. A konferencia előadója **Paul Gericke**, kanadai misszionárius lesz, aki *A gyülekezetek motiválása a misszióra* címmel fog tanítást tartani. Az alkalom része lesz egy panelbeszélgetés is, amelynek keretében a missziómunka kihívásairól és kilátásairól fogunk beszélgetni.

Szeretettel várjuk a konferenciára mindazokat a férfi- és nőtestvéreket, fiatalokat, akiknek szíve ügye a Krisztus evangéliumának terjedése és az Isten országának építése. Szeretettel kérjük a lelkipásztorokat, hogy körzetenként jelezzék a résztvevők számát **február 2-ig Dóczi Tibor lelkipásztornak** a **0735 500228-as telefonszámon**, vagy a **tibordoczi@gmail.com** email címen!

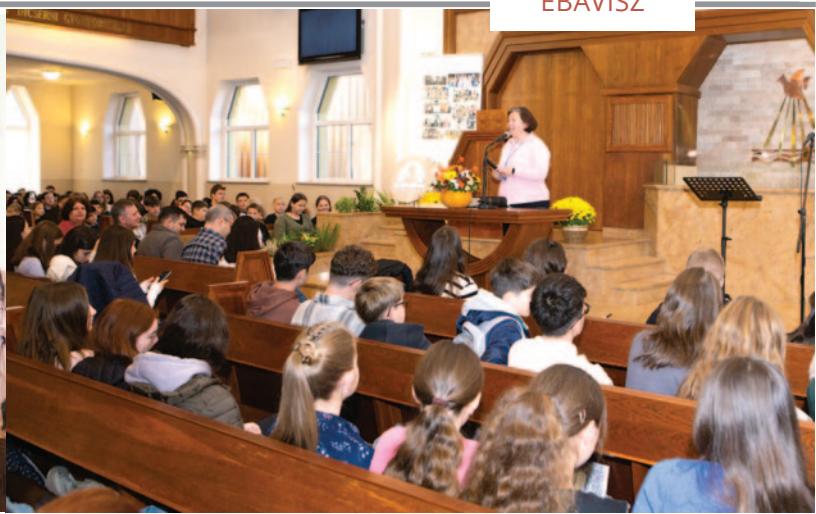
Találkozzunk, épüljünk, szolgáljunk!

Fazakas György lp., misszióért felelős alelnök

Bemerítési ünnepély volt **Szilágypercseben** 2024. október 20-án. Nyolc fehér ruhás tett bizonyosságot Jézus Krisztusba vetett hitéről, akik közül egy (Tóth Bettina) a varsolci gyülekezet tagja lett, a többiek pedig a perceseni gyülekezethez csatlakoztak. A bemerítést Borzási Pál, helybéli lelkipásztor végezte, az igehirdetést pedig Dóczi Tibor, csíkszeredai lelkipásztor. A fotón látható személyek neve balról jobbra: Borzási Pál lelkipásztor, Balla Áron, Boncidai Edina, Tóth Bettina, Józsa Rebeka, Tőtös Debóra, Ádám Eszter, Kulcsár Csenge, Zsigmond Kornél,

Dóczi Tibor lelkipásztor. Az Úr áldja meg a fehér ruhásokat, és őrizze meg őket az örök életre! (Borzási Pál)

„Határtalan...” tinikonferencia Nagyváradon

Hálásak vagyunk Istennek, hogy idén október 26-27-én, az EBAVISZ szervezésében megrendezésre kerülhetett ez a különleges találkozó, melynek a Nagyvárad-Belvárosi Gyülekezet adott helyet. Napjainkban a tinédzserek számára nagyon fontos a közösség, hiszen a közösségi média használatában is élen jár ez a korosztály, azonban kevés lehetőség adott erre. A konferencia célkitűzése az volt, hogy a tinédzserek biblikus válaszokat, tanácsokat kapjanak a szomorúság és harag érzéseivel való megküzdésre, hogy Jézussal bátran induljanak a jövő felé, s hogy keresztyén közegben új barátságokat kössenek.

A konferencia lehetőséget nyújtott arra, hogy közösségekben lehessenek, megláthassák, hogy lelki harcaikkal nincsenek egyedül; hogy sokan küzdenek ugyanazokkal a nehézségekkel, és sokan imádkoznak értük; hogy fontosak számunkra. A konferencián több mint kétszáz tinédzser vett részt. Szombaton két előadást hallgattunk meg, ezek között pedig lehetőség volt szervezett formában sportolni, várost nézni vagy kézműveskedni. A vasárnap délelőttöt együtt töltöttük a nagyvárad gyülekezettel. Szünetekben lehetőség volt keresztyén könyvek, ajándéktárgyak vásárlására.

Az első előadás témája a *határtalan szomorúság*, ezen belül pedig a tinédzserkori reményvesztettség volt. Az előadók, Szűcs Frigyes és dr. Szűcs Katalin munkájuk során abban segítenek másoknak, hogy életük változásait könnyebben átvészeljék. Korunkban a tinédzserekre a közösségi médián keresztül is nagy nyomás nehezedik, ezért nem könnyű szemben úszni az árral, de Istenel lehetséges. Szó volt arról, hogy sok tinédzser azért depressziós, mert nem megfelelő a kommunikáció, magukba fojtják kérdéseiket, érzéseiket, s elmagányosodva kiszolgáltatottak lesznek. A saját lelki jólétük érdekében fontos az őszinte kommunikáció szüleikkel, családjukkal, fontos az őszinteség, amikor Isten elé jövünk, hi-

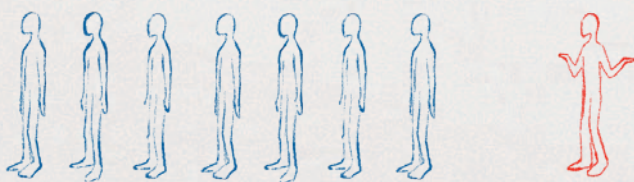
szen Ő a mi szerető Atyánk, aki meghallgat minket, s mindenkor elérhető számunkra.

A második előadás témáját a *határtalan harag*, ezen belül is pedig a tinédzserkori lázadás adta. Az előadó Petyár S. Lóránd volt, aki tinédzserek és fiatalok felé szolgál. Elmondta, hogy a tinédzser kor velejárója a határok feszegetése, azonban jó, ha a szülő-gyermek konfliktust idejében, kellő szeretettel és alázattal kezeli mindkét fél. A gyermekeink nemcsak a határok betartását kell tőlünk megtanulják, de tévedéseink esetén a bocsánatkérést is. Nagyon fontos a családon belüli őszinte kommunikáció mind tinédzserek, mind pedig a szülők számára. Kiemelte azt is, hogy a tinédzserkorban az emberek hajlamosak saját problémáik körül forogni, azonban fontos meglátnunk, hogy vannak a szülőknek is küzdelmeik, és voltak is, hiszen ők is voltak tinédzserek, s élettapasztalatuk szerint, az Ige fényében igyekeznek tanácsolni a fiatalabb korosztályt.

A vasárnap délelőtti előadás témája a *határtalan lehetőség* volt Jézus Krisztusban. Az előadó Bálint Dávid, a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet lelkipásztora volt. A Zsolt 19:2, valamint a 8. zsoltár alapján elhangzott, hogy Isten ígéje hív minket arra, hogy keressük az Istennel való kapcsolatot, gondolkodjunk arról, Aki a világmindenség Alkotója, hiszen a teremtettség Isten nagyságáról, hatalmas voltáról beszél. Szükségünk van arra, hogy feltekintsünk Istenre, és ne önmagunkra nézzünk, ne körülöttünk forogjon a világunk, hanem Isten legyen a középpontban, hiszen nem arra teremtetünk, hogy önmagunk körül forgolódjunk. Jézus Krisztusban tudunk kapcsolatban lenni mennyei Atyánkkal, benne és általa állhat helyre a rend a szívünkben, az életünkben. A kereszten láthatjuk a határtalan Isten szeretetét. Ott szerezte meg Jézus nekünk azt a határtalan lehetőséget, hogy mindig Vele lehessünk, s ez mindenre elég. Arra hív téged Isten, hogy a te életed is azt hirdesse, amit az egek: Isten dicsőségét. Amikor meghalunk magunknak akkor kezdünk el csak igazán élni. (>>> a 13. oldalon)

A szent „szélhámos”

A kifejezés talán nem hangzik ismerősen, de a mögötte rejlő fogalom valószínűleg igen — ez az imposztor-szindróma. Az érzés, amelyet gyakran szakmai vagy akadémiai környezetben élünk át: úgy gondoljuk, hogy nem érdemljük meg az elismerést, nem vagyunk olyan jók, mint azt mások gondolják rólunk, így nem tudunk megfelelni az elvárásoknak. Úgy érezzük, mintha csalók lennénk. Minden eddigi sikerünk csupán szerencse kérdése volt. Csalók vagyunk, és hamarosan mindenki rá fog jönni. Csak idő kérdése.

Talán te is éreztél már így a munkahelyeden vagy az iskolában. *Én ma éltem át ezt az érzést. Egy konferencián tartottam előadást, ahol a többi előadó mind olyan ember volt, akiket mélyen tisztetek — rendkívül tehetséges és rátermett emberek, akiket pontosan ilyen eseményekre várnánk. És én mit keresek itt? Biztosan valami tévedés történthetett. Amint a pódiumra lépek, mindenki számára nyilvánvalóvá válik majd, hogy nem tartozom ide.*

Régebben szolgáltam az Oxfordi Egyetemen, és emlékszem, hogy az új tanév kezdetén megjelent egy csoport a Facebookon, amelynek címe ez volt: „Tévedésből kerültem be Oxfordba: Hazamehetek, kérem?” Szinte azonnal több száz tagot számlált. Egyesek számára ez talán vicc volt. De sok diák, akikkel beszéltem, komolyan gondolta. Mélységesen úgy érezték, hogy nem valók oda.

Ugyanakkor ennek a csoportnak a léte megnyugtató is volt. Ha ennyien érzik magukat imposztoroknak, akkor rájössz, hogy nem vagy egyedül, és lassan kevésbé érzed magad imposztornak. Ennek a szindrómának az egyik része az, hogy feltételezed: mindenki más tökéletesen beilleszkedik, és csak te vagy problémás.

Keresztyénként is könnyen átélhetjük az imposztor-szindróma egy formáját. Ahogy körbenézünk a gyülekezetben, úgy tűnhet, mintha mindenki más teljesen odatartozna. Úgy tűnik, ők megértették a keresztyén élet lényegét. Tudják, mit csinálnak. De a saját esetünk egészen más. Lehet, hogy már évek óta keresztyének vagyunk, de még mindig úgy érezzük, mintha nem igazán sikerült volna megragadnunk a lényegét. Szeretnénk „igazi” keresztyének lenni, de azon tűnődünk, vajon valaha azok leszünk-e. Nem tűnik természetesnek számunkra; még mindig messze vagyunk attól, hogy mindent megértsünk.

Ezt legintenzívebben a szentséggel kapcsolatban érezhetjük. Tudjuk, hogy erre vagyunk elhívva. Határozottan szeretnénk az evangéliumhoz méltóan élni. Szeretnénk megváltozni, Jézushoz hasonlóbbá válni. Mégis, mindez annyira idegennek tűnhet. Még maga a „szent” szó is más-világinak hangzik. Alapbeállításaink mintha az ellenkező irányba vinnének. Bármilyen is a szentség, az nem én vagyok.

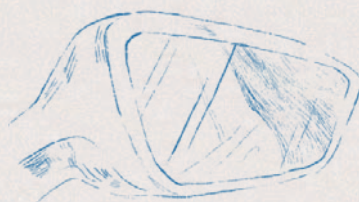
Olyan ez, mintha egy ismeretlen nyelven próbálnánk beszélni, vagy olyan ruhát viselnénk, ami nem illik ránk. Elgondolkodunk, hogy van-e értelme egyáltalán folytatni. Miért próbáljunk olyanná válni, akik egyértelműen nem vagyunk? És amikor olyan hívők között vagyunk, akik látszólag sikeresen élnek a keresztyén életet, úgy érezzük, hogy kilógunk a sorból. Mint egy imposztor.

Ez egy érthető érzés. De két dolgot kell észben tartanunk: sokkal többen érzik ugyanezt, mint gondolnánk, és az életünk belső világát hasonlítjuk mások külső megjelenéséhez, ami aligha igazságos összehasonlítás. Ez olyan, mintha egy moziban az első sorból néznénk a filmet, míg mások próbálnák kintről, a falhoz tapadt füllel kihallgatni a párbeszédeket. A saját szívünk napi 24 órában, nagy felbontásban tárul elénk. Másoké viszont homályos. Szóval amikor azon kapjuk magunkat, hogy más hívőket figyelünk, és azt gondoljuk, milyen könnyedén megoldják a keresztyén életet, emlékeznünk kell arra, hogy mások valószínűleg ugyanezt gondolják rólunk.

Gondold újra a bűnt!

Bár természetesnek tűnhet imposztorként gondolkodni, valójában teljesen téves. A Biblia rendkívül realistán beszél arról, hogy a bűnös hajlamok továbbra is jelen vannak az életünkben. Még nem szabadultunk meg a bűnös természetunktól. János apostol világosan megmutatja, hogy ennek az ellenkezőjét gondolni súlyos tévedés: „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő ígéje nincsen mi bennünk.” (1Jn 1:8, 10).

Nem tagadhatjuk a bűn valóságát az életünkben. Azt állítani, hogy nem vétkeztünk, vagy hogy a bűnnek semmi köze hozzánk, egyenlő azzal, hogy becsapjuk magunkat, miközben Istent hazugnak nevezzük. Az egészséges keresztyénség alapja, hogy szembenézzünk a bűneinkkel. Még a legérettebb és „előrehaladottabb” tanítványok sem végeztek a bűnnel. Ebben az életben a bűn sosem fog teljesen eltűnni a visszapiillantó tükörből. Mindig számolnunk kell vele.

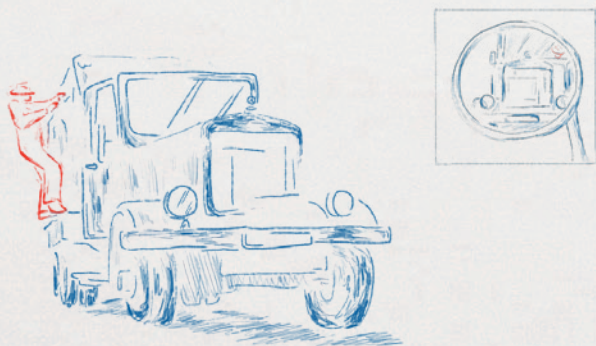

De ez nem minden, amit el lehet mondani erről a kérdésről. Ha az egyik hiba az, hogy azt gondoljuk, hitünk Krisztusban azt jelenti, hogy gyakorlatilag végeztünk a bűnnel, a másik hiba az, ha nem értjük meg, mennyire radikálisan más most minden, hogy Jézus az életünk része.

Ki vagyok én?

Könnyű úgy gondolni a keresztyén életre, mint arra a jelenetre a klasszikus akciófilmből, *Az elveszett frigyláda fosztogatóiból*, amikor Indiana Jones felugrik a nácik teherautójára, bemászik az oldalsó ajtón, kidobja a

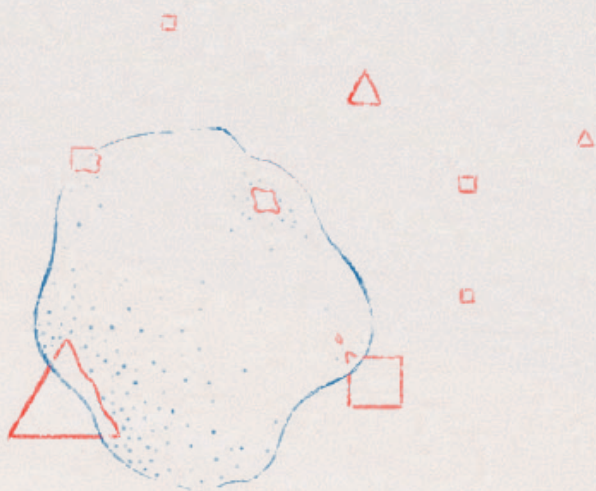
meglepett utast az útra, majd megküzd a sofőrrel, hogy átvegye az irányítást. Miközben harcolnak, a teherautó ide-oda csapódik az úton.

Ez egy gyakori motívum az akciófilmekben — a hős és a gonosztevő küzd a jármű, repülőgép vagy űrhajó irányításáért a történet egy kulcspillantásában. És ez nagyon hasonlít ahhoz, amit keresztyénként belül érzünk. Krisztus belépett az életünkbe, és most a bűnös természetünkkel küzd. Rosszabb napjainkon azon tűnődünk, vajon győz-e.

De az evangélium csodálatos híre az, hogy a bűnhöz való kapcsolatom most radikálisan megváltozott. Igen, a bűnre való hajlam még mindig ott van a szívemben, de most már másként viszonyulok hozzá. Miért? Azért, mert az, aki vagyok, alapvetően megváltozott: „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.” (Gal 2:20).

Igaz, hogy egy harc zajlik bennünk — a test kívánságai és a Lélek kívánságai között, ahogy Pál mondja (Gal 5:17). De nem szabad figyelmen kívül hagynunk Pál nagyobb üzenetét: „Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem.”

Ez rávilágít egy központi dologra a Biblia tanításában arról, hogy mit jelent keresztyénnek lenni. Az, hogy Krisztussal egyesültünk, nem csupán azt jelenti, hogy Ő azonosul velünk (bár ez is csodálatos). Azt is jelenti, hogy mi azonosulunk vele — „minden megváltozik” értelemben. Az Ő halálával és feltámadásával is azonosulunk.

Meghaltunk vele, és új életünk van benne. Ez a két igazság alapvető ahhoz, hogy megértsük, Jézus ismerete miért és hogyan alakít át minket igazán.

A cikket Kulcsár Zsolt fordította.

Forrás:

<https://www.thegospelcoalition.org/article/holy-imposter-syndrome/>

Kérdezd a pásztort

Milyen kérdésekre keressek választ év elején, amelyek segítenek vissza- és előretekinteni?

Ütősekre! ;) Egy igazán jó évvértékelő, évtervező gondolkodáshoz hasznos lehet (1) néhány nyugis óra, (2) egy jó segédanyag, például egy YearCompass (elérhető magyar nyelven is: <https://www.yearcompass.com/hu>), (3) bátor őszinteség, és (4) a Szentlélek Isten jelenléte. Az első rugalmas, van, akinek elég 15 perc, van, aki jó, ha heteket szán egy ilyen beszélgetésre. A második helyettesíthető. A harmadikhoz előbb-utóbb úgyis megérkezünk a Vele való beszélgetésben. A negyedik, az Istennel való közösség elengedhetetlen. Nélküle csak a magunk csalárd szíve és mások elvárásai között bolyongunk. A Lélek egy karnyújtásnyira van tőlünk, Jézus ígérete szerint elérhető (Jn 15:13). Ő mindig kesztyűs kézzel bánik azokkal, akik ezt Neki megengedik. Néha műtőkesztyű, máskor boxkesztyű az, amivel hozzánk közeledik. Akár műtét, akár boxmeccs, minkettől ütős tapasztalat. És persze, van a végletek között sokféle munkája a Léleknek. Ő tudja pontosan, mikor mire van szükségünk, nem cseréli fel a kesztyűket.

Hadd álljon itt néhány kérdés, ami segíthet, ha valaki vállalkozna rá, hogy kesztyűt húz, és neki lát a Szentlélekkel való évvértékelésnek, évtervezésnek:

Hogyan hangzana egy könyv vagy film címeként az elmúlt évéd? Hogyan írná át azt Isten? (mindig átírja!)

Mivel lepett meg Isten? Mi volt kihívás a Vele való kapcsolatban?

Mikor érezted leginkább közel magadat Hozzá? Mikor a legtávolabb?

Ki az a három ember, aki az elmúlt évédben valamiért fontos volt? Miért voltak meghatározóak számodra?

Mi az, amit kihagynál az elmúlt évédből? Mi az, amit semmi áron nem hagynál ki a mögötted álló évből?

Mi lenne az a három dolog, amit az Istennel való kapcsolatban változtatnod kellene az előtted álló évben? Mi segíthet a megvalósításban? Mi lehet akadály?

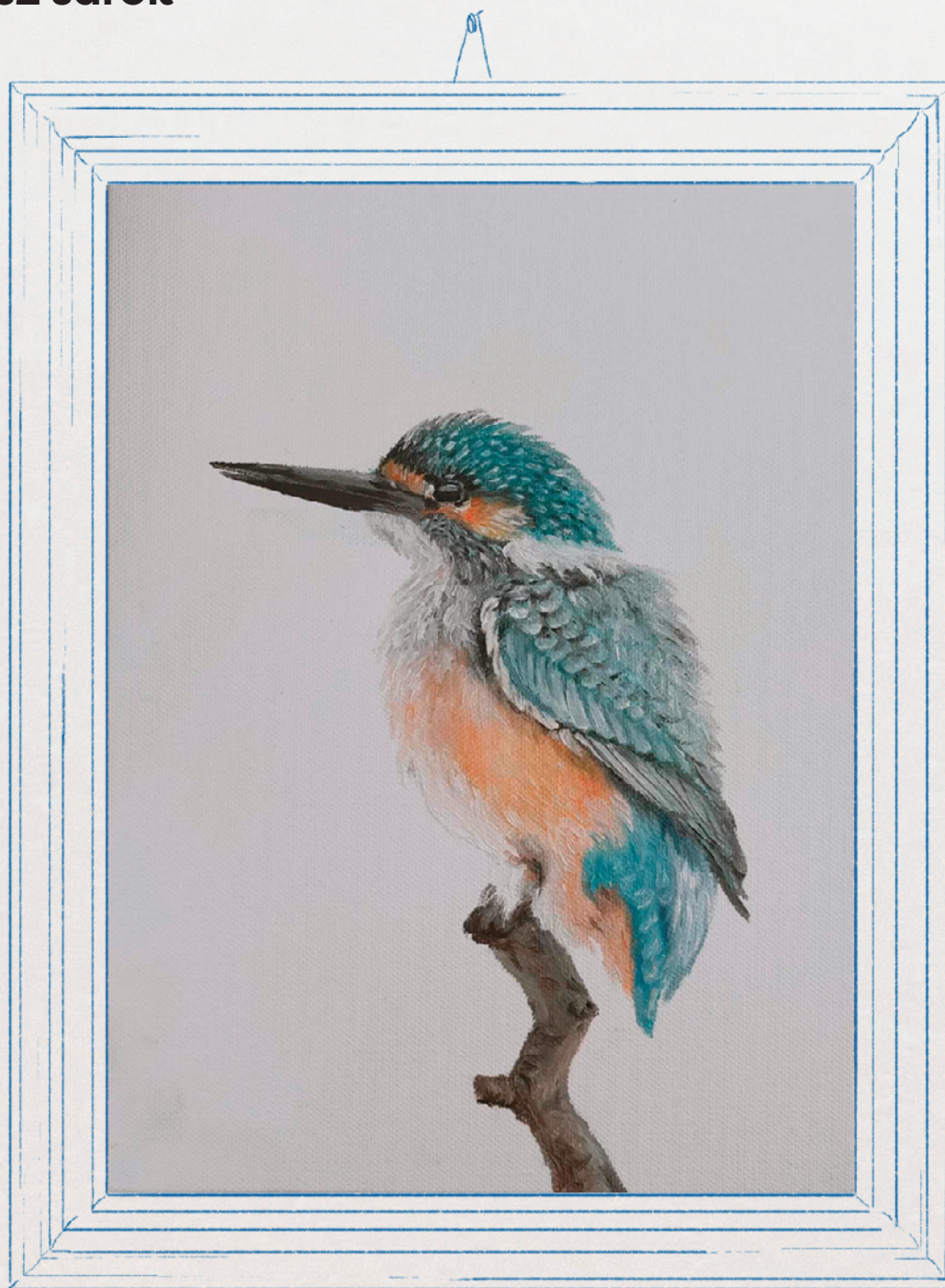
Milyen területeken látod a szükségét a személyes fejlődésednek?

Milyen szolgálati területeket, szükségeket látsz magad körül? Hogyan, kivel lehetne ezeket a szolgálatokat, szükségeket betölteni?

Mi az, ami szeretnéd, hogy megtörténjen az előtted álló évben, és amire majd idős napjaidban is szeretnél hálásan visszatekinteni?

Mezei Ödön

Művész sarok

Somogyi Mirjám
Cím: Kék a jégben

Olvass!ak

Tim Keller – *Tékozló Isten*

Tim Keller, a világszerte ismert teológus és prédikátor *Tékozló Isten* című könyvében a bibliai tékozló fiú példázatának mélyebb értelmét tárja fel, új megvilágításba helyezve Isten irgalmasságát és az emberi szív küzdelmeit.

Keller szerint a példázat középpontjában nem csupán a tékozló fiú áll, aki elhagyja otthonát és elpazarolja örökségét, hanem a bátyja is, akinek erkölcsi büszkesége és ítélkező szíve szintén elválasztja őt az apától. Keller lebilincselő elemzése megmutatja, hogy mindkét fiú

„elveszett” – egyikük lázadás, másikuk önigazultság által –, és hogy Isten feltétel nélküli szeretete és kegyelme az egyetlen út a valódi szabadsághoz és helyreálláshoz.

A könyv nemcsak teológiai értekezés, hanem egy lelki útmutató is, amely minden olvasót arra hív, hogy átgondolja saját kapcsolatait – Istennel, önmagával és másokkal. Keller világos és olvasmányos stílusa, gyakorlati példái, valamint mélyreható teológiai meglátásai egyaránt megszólítják a keresztyéneket és azokat, akik még keresik az utat a hit felé.

A *Tékozló Isten* egy hasznos olvasmány mindazok számára, akik szeretnék megérteni Isten kegyelmének mélységét, vagy új perspektívából szeretnék ránézni

a keresztény hit alapjaira. Azoknak is tanulságos lehet, akik egyszerűen csak egy őszinte, emberi történetet keresnek önmagunk és mások elfogadásáról.

Ez a könyv nemcsak a tékozló fiú példázatát érteti meg mélyebben, hanem arra is emlékeztet, hogy mindannyiunkat hív egy irgalmas Atya, aki soha nem adja fel, hogy hazavárjon.

Rembrandt
Cím: A tékozló fiú hazatérése

Ezek vagyunk mi!

Bemutakozik a székelyudvarhelyi ifjúság:

Ami ifink egy kisebb ifi, viszont én különösen szeretem, mivel így sokkal családiasabb, és emiatt könnyebb megnyílni és imádkozni is, így hamarabb tudunk egy közösséggé kovácsolódni.

Egy ifin átlagosan tizenöten szoktunk lenni, ez évente változik, amikor bekerülnek az új tagok. Leginkább középiskolások és egy pár egyetemista alkotja csapatunkat. Szeretünk alkalmainkat, elsősorban azért, mert közelebb visznek az Úrhoz, ráadásul minket érintő és érdeklő témákról

szoktunk beszélgetni, melyekről jó többet megtudni. Meg persze egy fárasztó hét jólesik ott megpihenni.

Az alkalmaink péntek délután szoktak lenni, hét órától. Az első fél órában van az érkezés, majd lehetőség van nassolásra is, miközben beszélgetni szoktunk. Ilyenkor osztjuk meg egymással, hogy kivel mi történt az elmúlt hét során. Énekekkel kezdjük meg az alkalmat, majd egy pár perces imabuzdítás következik. Ezt nemrég vezettük be alkalmainkba, viszont azóta sokkal többen imádkoznak, számunkra ez egy jó megtapasztalás volt. Ezek után nyolc körül kezdődik az alkalmunk fő része, amit a lelkipásztorunk és egyben ifivezetőnk, Mezei Ödön szokott tartani. Nekem mindig is tetszett, hogy ezek nyitott alkalmak. Természetesen sokat tanulunk ezeken az alkalmakon, az ígén és a lelkipásztoron keresztül, de jó épülni egymás hite által is. Ilyenkor mi is közbeszólhatunk vagy kérdéseket tehetünk fel, ezáltal nagyon jó beszélgetéseink szoktak kialakulni. Mindig imával zárjuk az alkalmakat, de ezután sosem sietünk el. Ilyenkor kisebb csoportokban szokott mindenki szabad tevékenységeket folytatni. A közösség nagyobb részével társasozni szoktunk, viszont van csocsónk és billiárdasztalunk is, ahol főleg a fiúk töltenek szívesen időt. A lényeg, hogy ezek által is épül a közösségünk.

Az alkalmakon kívül az utóbbi pár évben elég sokat mentünk túrázni az ifivel. Ezek építő alkalmak voltak fizikailag és lelkileg egyaránt. Két éve már sáttortáboraink is vannak a székelyföldi ifikkel. 30-50 személlyel szoktunk sátorozni, egyre bensőségebbek ezek az alkalmak. Az ott is elmaradhatatlan túrákon egyre többet láthattunk meg Isten csodálatos világának a szépségeiből.

Ezenkívül évente az udvarhelyi városnapokon is jelen vagyunk, ahol együtt szolgálhatunk, sőt az akkori ifi alkalmakat ott tartjuk meg, így szabadon csatlakozhat bárki hozzánk. Év végén együtt szoktunk elmenni kántálni. Ez alkalmak által nemcsak mások, de mi is nagyon sokat kapunk, mivel mi is feltöltődünk azáltal, hogy szolgálhatunk.

Szerintem mindannyiunknak sokat jelentenek ezek az alkalmak, jó együtt lenni és jó megtapasztalni azt, hogyan fejlődünk együtt az Úrban, és hogyan formálódik lelki világunk az ifink által is.

Benyocki Noémi

(>>> a 8. oldalról) Imára Fűrész Szálasi Rudolf, az erdőszentgyörgyi gyülekezet lelkipásztora buzdított az Ef 3: 18-19 alapján. A délelőtti istentiszteleti alkalom keretében több gyülekezetből is szolgáltak tinédzserek énekkel és bizonyágtétellel. Hálásak vagyunk Istennek az Ő életet átforgató munkájáért, melyről többen is bizonyágot tettek.

Hisszük, hogy az elhintett ige nem tér vissza üresen. Hordozzuk továbbra is imádságban gyülekezetünk fel-növekvő generációját!

Kelemen Krisztina, Nagyszalonta

Harminc éve kezdődött Erdélyben a magyar baptista lelkipásztor-képzés

– történelmi megemlékezés Nagyváradon

Az ünnepség résztvevőit Budai Lajos, a Nagyvárad-Belvárosi Baptista Gyülekezet lelkipásztora üdvözölte. Igei köszöntést a harminc éves lelkész-képző korábbi és jelenlegi dékánjai – dr. Borzási István, dr. Kovács József és dr. Giorgiov Adrián – mondtak.

Az ünnepi istentisztelet során a jubiláló erdélyi magyar baptista lelkipásztor-képzésben szorosan együttműködő budapesti Baptista Teológiai Akadémia vezetősége és hallgatói közössége nevében dr. Mészáros Kálmán rektor adta át Nagyváradon áldáskívánó igei köszöntését Péter apostol sorait idézve: „Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének. Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szöveget intézett hozzá a felséges dicsőség: «Ez az én szeretett Fiam, akiben

gyönyörködöm», ezt a mennyből jött szöveget mi hal-lottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen” (2Pt 1:16-18).

A korábban végzett hallgatók közül Albert Zsolt, Boros Robert és János Csaba tett bizonyágot. A lelkipásztor képző krónikáját Kiss Lehel egyháztörténész ismertette. Isten ígését Dr. Borzási Pál, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége elnöke hirdette. Végül dr. Veress Ernő, a Szövetség oktatásügyi alelnöke biztatta hálaimára az ünnepség résztvevőit.

Az eltelt harminc év történelmi vonatkozásait Kiss Lehel ismertette.

„Elődeink a kezdetektől fontosnak tartották a lelki-munkások itthoni képzését, ezért különféle biblia-tanfolyamokat szerveztek a szolgálattevők nevelése céljából. Az intézményesített baptista teológiai képzés 1906-ban kezdődött meg Magyarországon, ám az első világ-háborút követő tragikus események következtében az erdélyi baptisták közösségi életük teljes átszervezésére, megszervezésére kényszerültek.

Az új országhatárok között lehetetlen volt iskolaalapításban gondolkodni, a szolgálattevők képzését továbbra is az említett tanfolyamok által igyekeztek biztosítani. Habár a román baptisták körében a teológiai oktatás már 1921-ben elkezdődött, magyar hallgatók számára csak 1933-tól vált lehetővé a képzésben való részvétel a Bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumban. Mintegy hetven esztendő alatt sok nehéz időszakot kellett az intézménynek átélnie – a '40-es években történt bezáratáson át a kommunista rendszer különféle meg-szorító intézkedéseig. Mire a rendszerváltás bekövetkezett, és 1990 elején megalakult a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége, csupán 12 olyan lelkipásztor állt szolgálatban, akik a bukaresti szeminárium-ban tanultak (természetesen voltak más lelkipásztorok is – szintén kis létszámban – akik később rész-sültek teológiai képzésben).

Az újrakezdés lendületében a Szövetség egyik nagy terve egy oktatási intézmény létrehozása volt, melyben a lelki szolgálatra elhívott fiatalok magyar nyelven készülhetnek fel küldetésük teljesítésére. A teológiai oktatás konkrét kezdete az 1993. március 4-7 között, Kolozsváron megrendezett konferenciához köthető, mikor is az európai baptista teológiai iskolák képviselői tanácskoztak. A Romániai Baptista Uniónál, a Vallásügyi és az Oktatásügyi Minisztériumnál Veress Ernő testvér, az erdélyi magyar baptista szövetség elnöke odaadással képviselte az ügyet. Bukarestben enyhén szólva sem fogadta osztatlan öröm a magyar Szövetség igyekezetét, akárcsak a nagyváradi Emanuel Egyetem megalapításának tényét. „Azt válaszoltam nekik” – emlékezett vissza Veress testvér – „hogy ez most már elindult. Isten ezt eldöntötte ott fenn, hogy indítani kell, és megvan a jóváhagyásunk.” 1994. február 18-án az Egyházügyi Államtitkárság jóváhagyta egy egyetemi fokú teológiai iskola megalapítását, amely szervezetileg a bukaresti Egyetemi Fokú Baptista Teológiai Intézethez tartozott.

A Teológiai Fakultás nyolc éven át működött Kolozsváron, az ottani gyülekezet lelkipásztori és gondnoki lakásában, majd 2002-ben elköltözött Nagyváradra, ahol nagyrészt a belvárosi gyülekezet által biztosított termekben folytatódott az oktatás. Az a terv, hogy az iskola számára egy megfelelő épület épül majd fel Kolozsváron, nem valósult meg. A bukaresti intézmény 2003-tól nem vállalta tovább a látogatás nélküli hallgatók képzését, a nagyváradi Emanuel Egyetem pedig készségesnek mutatkozott az együttműködésre.

Idővel lehetőség nyílt az erdélyi hallgatók további képzésére a budapesti Baptista Teológiai Akadémiával való, 2015-ben megkötött együttműködés keretében, ahol a lelkipásztor-alapképzésen kívül a mesteri fokozat megszerzése, valamint újabb hitoktató és kántor szakirányú továbbbi képzésre is sor kerülhetett. (...)

Harmincéves fennállása alatt lelkipásztor-generációk sora került ki a „teológia” padjaiból, és állt a felelősségteljes, szent munkába. Kifogynánk az időből, ha beszelnénk a tanórák sokszínűségéről, a vizsgák izgalmáról, a teológus-napokról, a gyülekezet-látogatásokról, a legációkról, a közös áhítatokról, az életre szóló lelki barátságok kialakulásáról, a szükség esetén vállalt kétkezi munkákról, a kirándulásokról, magánszemélyek és gyülekezetek nagylelkűségéről és áldozathozataláról...

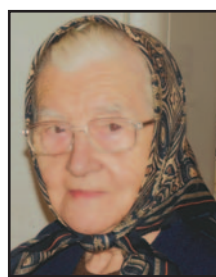
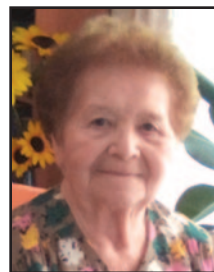
Mindenért – a három évtizedes múltért, a jelen ünnepi pillanataiért, a reményteljes jövőért – az Úrnak adunk hála, és így imádkozunk: „Láttassék meg a te műved a te szolgálodon, és a te dicsőséged azoknak fiaim! És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mirajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá” (Zsolt 90: 16-17)! ÁMEN!”

Összefoglaló: **Dr. Mészáros Kálmán**

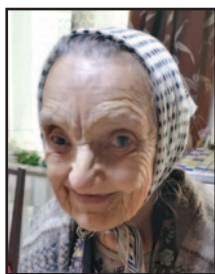
■ 2024. szeptember 8-án kísértük utolsó földi útjára † **Csompó Margit** testvérnőt, aki alkotójától 86 esztendődt kapott. Hűségesen ragaszkodott az Úrhoz és a gyülekezetéhez. Buzgó volt a szolgálatban, imádkozásban, beteglátogatásban. Temetésére Kémeren került sor, ahol Isten bátorító igéjét Pardi Félix lp. testvér hirdette a Zsolt 23:6 alapján, kihangsúlyozva, hogy azok igazán a boldogok, akik örökévaló otthonukat az Úr házában találják meg. A temető-kertben az 1Kor 15:19 alapján volt hirdetve az a reményteljes igazság, hogy nem csak e földi létben reménykedünk Krisztusban. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára! Emlékét szívünkben őrizzük. (P.F. lp.)

■ 2024. október 23-án délután, 91 földi év után, csöndes álomban a mennyei hazába költözött † **Soós Margit** testvérnő. Szalárdon töltött gyermek- és fiatalkora után, Soós Vince feleségeként Nagyváradra költözött, és a helyi baptista gyülekezet oszlopos tagja lett. 67 évig élt boldog házasságban férjével. Két és fél évi özvegység után, testben-lélekben meggyengülve, két nappal halála előtt még együtt énekelte unokájával: „Ama szép hon felé száll az én óhajom...” Kívánsága beteljesedett. November 4-i temetésén Giorgiov Adrián lp. tv. igehirdetésében arról a halálíg tartó hűségről szólt, amely Isten elvárása a benne hívők felé, amely hűségben testvérnőnk is élt. (Füstös Gyula lp.)

■ † **özv. Nagy (szül. Szilágyi) Irénke** vajdahunyadi testvérnő 2024. november 1-én délben hallotta meg a hazahívó szót és költözött az örök hazába 94 éven át tartó földi élet után. 1930. március 4-én született Bihardiószegen, majd megtérése után, 1944-ben ugyanitt merítkezett be. 1950-ben házasságra lépett Nagy Gézával, akivel 66 évet élt boldog házasságban. 1958-ban családjával Vajdahunyadra költözött, és az itteni baptista gyülekezetnek lett hűséges tagja. Házasságukat Isten négy gyermekkel, nyolc unokával és tizennégy dédunokával áldotta meg. A gyászistentiszteleten, 2024. november 3-án Isten vigasztaló igéit Boros Róbert, temesvári lp. (Fil 3:20-21, 4:1), Csontos József, vajdahunyadi pünkösdi lp. román nyelven (Jn 14:1-3, 1Kor 2:9), illetve Tóth Róbert, helyi lp. (Jn 14:1-4) hirdette. A temető-kertben Demjén Attila, temesvári diakónus tv. imája után Tóth Róbert lp. az 1Thessz 4:13-18 alapján szólt a feltámadás reménységéről. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Tóth Róbert lp.)

■ 2024. november 30-án költözött haza a Megváltójához † **Bíró Margit Rozália** testvérnőnk 83 esztendősen korábban Csekefalván. A gyászistentiszteletre december 2-án került sor, ahol Isten ígését lelkipásztora, Kelemen Sándor hirdette az 5Móz 8:1-2 alapján, megszólítva a hallgatóságot, hogy még van lehetőség az Istennel való kibékülésre és az örök élet elnyerésére Krisztus által. A temető kertben a 2Kor 4:14-18 alapján szólt a feltámadás öröme. Testvérnőnk hosszú évekig élt özvegyességben, alázatos, áldozatkész és mindhaláláig hűséges hívő asszony volt. A temetésen a helyi fúvószenekar is szolgált. Az Úr töltsé ki az űrt a hozzátartozók szívében, amit elköltözött testvérnőnk hagyott hátra! *(Kelemen Sándor lp.)*

■ 2024. november 22-én temették Hegyközszáldobágyon † **id. Öndi Gyula** testvért. Másfél hónap szenvedés után, amit türelmesen hordozott, 88 éves korában haza hívta az Úr. 1956 július 17-én merítkezett be, 68 évig volt tagja a Száldobágyi Gyülekezetnek. Házasságot kötött 1961.

november 16-án Oláh Erzsébettel. 63 évi házasságukat az Úr megajándékozta két gyermekkel. A temetésen szolgáltak: Szűcs Sándor, Szűcs István, Papp Dezső lelkipásztorok. A központi üzenet Jn 14:1-6 alapján hangzott. Összevont énekkar szolgált Farkas Tibor testvérünk vezetésével. Az Úr vigasztalja meg az özvegyet, a gyermekeit, az unokákat és a dédunokát! *(Papp Dezső lp.)*

■ November 22-én kísértük utolsó útjára † **Deák Ibolya** testvérnőnk Biharon. Testvérnőnk 77 évet kapott Teremtőtől, ebből 53-t élt házasságban, az utolsó években szív problémákkal küzdött, amik hirtelen rosszabbodtak. A gyászistentisztelet a baptista kápolnánál volt megtartva, ahol az ígét Albert István Zsolt, helybeli lp. hirdette a Préd 7:1-4 alapján, hangsúlyozva, hogy minden elköltözés el kell gondolkodtasson bennünket, az élőket! Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család számára. *(Albert István Zsolt lp.)*

■ Fájdalomtól megtört szívű édesanya, rokonok és megrendült barátok, ismerősök vették körül † **Meleg Dávid** hamvait 2024. november 23-án a paptamási sírkertben. A mindig életvidám Dávidot sokan szerették, és mindenkit váratlanul ért hirtelen távozása, de megnyugszunk a mindentudó, kegyelmes Isten bölcs végzésében, akitől 41 évet kapott ajándékba.

Gyermekkorát és ifjú éveinek elejét Nagyváradon és Paptamásiban töltötte, majd 2001 óta Magyarországon

élt igen tevékeny módon. A BTA-n végezte egyetemi tanulmányait, a péceli baptista gyülekezetet, majd a budapesti Golgota Keresztény Gyülekezetet látogatta. Mindeközben aktívan vett részt az énekszolgálatokban. Tagja volt a Magyar Continental Singers csapatának, és 20 éven át énekelt a Golgota Gospel kórusban. Hazalátogatásai során a támasz gyülekezetben is szívesen szolgált. Mindenki úgy ismerte őt, mint aki szeretett élni, játszani, versenyezni, énekelni, rejtvényeket fejteni és készíteni. Keresztretjvénnyel gyermekkorától foglalkozott, nem kevés sikert érve el később, hiszen ez lett hivatalos munkája is a Füles rejtvénymagazinnál.

A kápolnánál a helyi lelkipásztor, Albert István Zsolt és Elekes József ny. lelkipásztor szolgált vigasztaló igékkel. Zsolt testvér a tíz szűz példázata alapján (Mt 25:1-13) intette a jelenlevőket, hogy készülni kell a Vőlegény fogadására, mert a találkozás időpontja ismeretlen és hirtelen történik. Feltárta a vőlegényt váró szűzek közötti hasonlóságokat és különbségeket, arra figyelmeztetve, hogy mindenki legyen készen, ne a látszat (hiányosságok vagy érdemek) alapján méregessük egymást. Személyes felelősségünk van, és az elmaradás utólag behozhatatlan. Elekes testvér, aki 16 éves korában merítette be Dávidot, a várakozást illetően (Lk 12:35-48) figyelmeztetett arra, hogy nem elég készülni, hanem készen is kell lenni. A sírnál János Levente, Dávid „ikertársa” és gyerekkori barátja hirdette a vigasztaló üzenetet a Jel 14:12-13 alapján. Testvérünk elmondta, hogy a jelen bizonytalanságában üdvbizonyosságra van szükségünk, leginkább pedig Istenre, hogy hittel forduljunk felé és ragaszkodjunk hozzá, mert itt van az ideje az állhatatosságnak.

A gyászistentiszteleten a Golgota Gospel kórus egy csoportja, a kibővített paptamási énekkar, valamint a nagyváradi-paptamási összevont fúvószenekar szolgált.

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek a kedves részvételnilvánítást, a szolgálatokat. Az Úr legyen minden dicsőség, mert minden kézben tart! *(A gyászoló család nevében Meleg Adina Márta)*

■ November 29-én vettünk utolsó búcsút † **Kálmán József** testvértől Élesden. Élete delén fogadta el az Úr Jézust Megváltójának és merítkezett be Örvenden Nagy Mihály lp. által. Ezután az élesdi magyar baptista közösségnek lett alapítója és oszlópa. Az Úr 93 évvel áldotta meg, és ő ezekben az években igyekezett mások számára is áldás lenni. Élete utolsó hónapjaiban szerettei segítségére szorult, akik hűségesen ápolták. A gyászistentiszteleten sokan összegyűltek a városból, és hallgatták a vigasztalás ígését, melyet Albert István Zsolt ügyvezető lp. hirdetett az 1Móz 25:7-11 alapján. Isten barátjaként élni és elköltözni mindnyájunk törekvése kell legyen! Román nyelven Tóth Miklós, az élesdi gyülekezet vénje szólt az 1Kor 9:24-27 alapján, hangsúlyozva a felelős életvitel fontosságát. Isten vigasztalja a fájó szívű özvegyet, a hozzátartozókat és a gyülekezetet! *(Albert István Zsolt lp.)*

A BIBLIA FÉNYÉBEN (51.)

A megtérés

Mivel a megtérés evangéliuma igehirdetésünk központi üzenete, tudnunk kell, hogy ez mit jelent. A hit, a megtérés és az újjászületés különböző aspektusai ugyanannak az eseménynek.

Három kifejezés van, amivel a Biblia a megtérésre utal. Az első a „metamelomai”, amely a megtérés **emotív, érzelmi** oldalát emeli ki. A román „căință” is ezt fejezi ki. De sajnos, hiába van valakinek bűnbánata, míg fordulatot hozó megtérése nincs! Ez történt Júdással is, aki a Mt 27:3 szerint „látta, hogy elítélték, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek...”, majd „a templomba hajítva az ezüstöket, eltávozott, ment és felakasztotta magát.” (Mt 27:5). A metamelomai nem elég a megtéréshez, habár annak egyik nagyon fontos része!

A második szó az **értelmi síkon** történő változást jelzi, és ez jelöli a leggyakrabban a megtérést az Újszövetségben: ez a „metanoia”, vagy főnévként a „metanoia”. Ezt meggondolásnak, a gondolkodás megváltozásának (meta = után, noe = értelem) fordíthatjuk. Ha ezt a szót közelebbről megvizsgáljuk, láthatjuk, hogy minden alkalommal az élet irányának megváltozására utal, egy megváltozott életet jelöl. Mert a megtérés megváltozott életet eredményez. Figyeljük meg a következő igéket: „a második fiú meggondolta magát (vagyis megtért), és elment.” (Mt 21:29); „a paráznák és vámszedők megelőznek titeket az Isten országában. De ezt látva, ti ezután sem tértetek meg, hogy hittetek volna Neki!” (Mt 21:32); „Változzatok el a ti elméteknek megújulása által!” (Róm 12:2); „Ninive férfiai megtértek (vagyis megváltoztak) a Jónás prédikálására, és íme nagyobb van itt Jónásnál!” (Mt 11:41). Sajnos, erről is elmondhatjuk, hogy vannak emberek, akiknek gondolkozása megváltozik, de cselekedetük nem. Keresztelő János az ilyeneknek azt mondaná: „teremjetelek előbb megtéréshez illő gyümölcsöket!” A megtérés ugyanis gyümölcsökben (cselekedetekben) nyilvánul meg.

A harmadik szó a viselkedés, az **akarat** megváltozását jelenti, és ennek görög eredeti kifejezése az „episztréfomai”. (Mt 13:15; Lk 17:4; 22:32; Mt 3:8; 1Jn 2:3-6; 3:17). Itt kell újra megemléstünk a hit és megtérés kapcsolatát. A hit cselekedetek nélkül halott önmagában (Jak 2:20). A cselekedetek igazolják nemcsak a hitet, hanem a megtérést is. Akinél nincsenek cselekedetek, azoknál hamar kiderül, hogy a hit is, és a megtérés is hiányos vagy hamis, ezért teljesen érvénytelen.

Az újjászületést senki sem érzékeli, de megmutatkozik abban, amikor valaki a lelki dolgok felé érzékeny lesz, képes Istenre hallgatni és neki engedelmeskedni. A megtérés lehet egy pillanat műve, de lehet egy hosszabb folyamat eredménye is. Az újjászületés teljesen Isten munkája, amely mindig együtt jár a megtéréssel. A hit pedig a megtérésnek egy másik oldala, amely Luther szerint bizalom, Kálvin szerint engedelmisség, Barth szerint pedig döntés (elhatározás). Mert Isten nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson (2Pt 3:9)!

Dr. Borzási István lp.

Minden javunkra van

(Róm 8:28)

Új esztendő... Nem tudja senki sem,
hogy mi vár reá, merre, hova lép.
Az ismeretlenség ködébe rejtve
mi van: örvény, orom, vagy szakadék?

Nincs kikövezett út, egyenes pálya,
biztos cél felé vezető sínek.
Hogy a holnap titkát kitalálja,
nem adatott meg soha senkinek.

Úgy megyünk a jövő felé, akárha
sötétbe lépnénk... De örvény, verem
felett, — jó tudni — , védőn alánk tárja
hűséges karjait a kegyelem.

Öröm, bánat, élet, halál, akármilyen
jöhet, a szívem mégse nyugtalan,
tudom: „Kik Istent szeretik, azoknak
minden javukra van!”

Bódás János

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605